

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Caixabank SA (C-91/16), Abanca Corporación Bancaria SA (C-120/16)

κατά

Héctor Benlliure Santiago (C-91/16), κατά Juan José González Rey, María Consuelo González Rey, Francisco Rodríguez Alonso (C-120/16)

Διατακτικό

Οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia nº 60 de Madrid (Πρωτοδικείο υπ' αριθ. 60 της Μαδρίτης, Ισπανία), με αποφάσεις της 8ης Φεβρουαρίου 2016 (υπόθεση C-91/16) και της 18ης Φεβρουαρίου 2016 (affaire C-120/16), είναι προδήλως απαράδεκτες.

(¹) EE C 175 της 17.5.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 20ής Ιουλίου 2016 [αίτηση του Commissione Tributaria Regionale di Milano (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stanleybet Malta Ltd, Mario Stoppani κατά Agenzia delle dogane e dei Monopoli — Ufficio dei Monopoli per la Lombardia

(Υπόθεση C-141/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ελευθερία εγκαταστάσεως και ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ενιαίος φόρος στοιχημάτων και διαγωνισμών προγνωστικών — Υπόκειται στον φόρο οι μεσολαβούντες σε εθνικό επίπεδο για τη διαβίβαση των σχετικών με τα τυχερά παίγνια δεδομένων προς τις εγκατεστημένες εντός άλλου κράτους μέλους εταιρίες στοιχημάτων — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων σχετικά με το πραγματικό και το κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης και σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση επί του προδικαστικού ερωτήματος — Προδήλως απαράδεκτο)

(2016/C 454/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Regionale di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stanleybet Malta Ltd, Mario Stoppani

κατά

Agenzia delle dogane e dei Monopoli — Ufficio dei Monopoli per la Lombardia

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως η οποία υποβλήθηκε από το Commissione tributaria regionale di Milano (φορολογικό δικαστήριο της περιφέρειας του Μιλάνο, Ιταλία), με απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2015, είναι προδήλως απαράδεκτη.

(¹) EE C 191 της 30.5.2016.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Αυγούστου 2016 η Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2016 στην υπόθεση T-789/14, Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-471/16 P)

(2016/C 454/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (εκπρόσωποι: O. Spuhler και M. Geitz, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Meissen Keramik GmbH

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 14ης Ιουνίου 2016 στην υπόθεση T-789/14 και να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Σεπτεμβρίου 2014 στις υποθέσεις R 1182/2013-4 και R 1245/2013-4·
- επικουρικώς, να ανατρέσει την εν λόγω απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον αυτού·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Με την προκειμένη αίτηση αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε επανειλημμένως τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και τον κανονισμό περί σημάτων ⁽¹⁾.
2. Κατ' αρχάς η αναιρεσείουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της δίκαιης δίκης κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη στοιχεία τα οποία υποβλήθηκαν στο πλαίσιο του δικογράφου της προσφυγής. Τα στοιχεία αυτά συμπλήρωναν απλώς τα ήδη προβληθέντα πραγματικά και νομικά στοιχεία. Ακόμη, το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε τη μη συνεκτίμηση των εν λόγω στοιχείων, παρά μόνον περιορίστηκε σε μια τυπική διατύπωση η οποία προέρχεται από άλλη απόφαση και δεν αρμόζει στην προκειμένη περίπτωση.
3. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα της αναιρεσείουσας σε δίκαιη δίκη το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.
4. Περαιτέρω, η αναιρεσείουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού περί σημάτων λόγω παραμορφώσεως των πραγματικών περιστατικών. Το Γενικό Δικαστήριο στηρίζει την απόφασή του, μεταξύ άλλων, στο ότι ορισμένα προϊόντα δήθεν δεν μνημονεύονται στα υποβληθέντα αποδεικτικά έγγραφα περί της χρήσεως. Στην πραγματικότητα, τα προϊόντα αυτά μνημονεύονται στα αποδεικτικά έγγραφα περί της χρήσεως.
5. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε την πραγματική βάση της διαδικασίας και παρέβη συνεπώς το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού περί σημάτων.
6. Επιπλέον, η αναιρεσείουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού περί σημάτων. Το Γενικό Δικαστήριο αιτιολογεί την απόφασή του με το σκεπτικό ότι το σήμα Meissen[®] συνιστά ένδειξη γεωγραφικής προελεύσεως. Το σήμα Meissen[®] καταχωρίστηκε από το EUIPO δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού περί σημάτων λόγω του διακριτικού χαρακτήρα που είχε αποκτήσει. Το EUIPO διαπίστωσε επομένως κατά τρόπο απρόσβλητο ότι το σήμα Meissen[®] δεν συνιστά ένδειξη γεωγραφικής αλλά εμπορικής προελεύσεως.
7. Με την καταχώριση του σήματος Meissen[®] λόγω του διακριτικού χαρακτήρα που είχε αποκτήσει, το EUIPO παρέσχε προστασία στο εν λόγω σήμα δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού περί σημάτων. Το Γενικό Δικαστήριο χαρακτηρίζει το σήμα Meissen[®] ως απλή ένδειξη γεωγραφικής προελεύσεως. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο αίρει στην πράξη την προστασία του σήματος Meissen[®].
8. Η αναιρεσείουσα προβάλλει, επίσης, παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού περί σημάτων. Το Γενικό Δικαστήριο δεν δέχεται ότι υφίσταται προστασία της φήμης βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού περί σημάτων, με το αιτιολογικό ότι δεν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων προϊόντων και υπηρεσιών. Κατά το ρητό γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού περί σημάτων, δεν είναι αναγκαία η ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων και υπηρεσιών. Με την απόφασή του επομένως το Γενικό Δικαστήριο αντιστρέφει το νόημα του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού περί σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).